__ ALFABET ___

АЛФАВИТ

Podstawowe znaki transkrypcyjne dla współczesnego języka rosyjskiego:

litera	polski odpowiednik	litera	polski odpowiednik
Aa Aa	a	Pp <i>Pp</i>	r
Бб <i>Бб</i>	b	Cc Cc	s
Вв Вв	w	Тт <i>Тт</i>	t
Гг <i>Гг</i>	g	$\mathbf{y}_{\mathbf{y}} \mathbf{y}_{\mathbf{y}}$	u
Дд Дд	d	$\Phi \phi \Phi \phi$	f
Ee <i>Ee</i>	je	$\mathbf{X}\mathbf{x}\mathbf{X}\mathbf{x}$	ch
Ëë <i>Ëë</i>	jo	Цц <i>Цц</i>	c
Жж Жж	Ż	ԿԿ <i>ԿԿ</i>	cz
3 3 3 3	Z	ШшШш	SZ
Ин Ии	i	Щщ <i>Щщ</i>	szcz
Йй <i>Йй</i>	j	ъъ	(pomija się)
Кк <i>Кк</i>	k	Ы <i>bl</i>	y
Лл Лл	l, ł	ь <i>b</i>	(pomija się)
М м <i>М</i> м	m	Ээ <i>Э</i> э	e
Нн <i>Нн</i>	n	Юю Юю	ju
Oo <i>Oo</i>	o	Яя <i>Яя</i>	ja
Пп Пп	p		

- Transkrypcja polega na możliwie wiernym zastępowaniu dźwięków mowy oznaczanych za pomocą jednego alfabetu znakami innego alfabetu.
- Rosyjską literę щ wymawia się najczęściej jako długie polskie /ś/. Wymowa typu /szcz/ wychodzi już z użycia.
- Rosyjską literę ч wymawia się nie jak polskie twarde /cz/, lecz jak polskie /ć/, jak w wyrazie /ć/asto.

I FONETYKA

_ podział Głosek __

Samogłoski: a, o, y, э, и, ы

Litery: a, я; o, ё; y, ю; э, e; и; ы

Spółgłoski: **6**, **B**, **r**, **д**, **ж**, **3**, **к**, **л**, **м**, **н**, **п**, **р**, **c**, **т**, **ф**, **x**, **ч**, **ш**, **ц** Litery: **6**, **B**, **r**, **д**, **ж**, **3**, **к**, **л**, **м**, **н**, **п**, **р**, **c**, **т**, **ф**, **x**, **ч**, **ш**, **ц**

Półsamogłoska: й

_ AKCENT _

W języku polskim akcent pada zazwyczaj na przedostatnią sylabę, np.: studiować, zajęcia, interesujący itp. W języku rosyjskim natomiast akcent może padać na różne sylaby w wyrazie, jest to tzw. akcent swobodny. Nazywany jest również akcentem dynamicznym, gdyż polega on na wymawianiu z większą siłą samogłosek akcentowanych, z mniejszą – samogłosek nieakcentowanych.

Akcent:

- na ostatnią sylabę: студент, игра, урок
- na przedostatnią sylabę: директор, умелый
- na trzecią sylabę od końca: училище, яблоко, пробовать.
- Niekiedy słowa rosyjskie mają nie jeden, a dwa i nawet więcej akcentów. Jeden z nich określany jest wtedy jako główny, a pozostałe jako poboczne, np. автовеломотогонки, четырёхъярусный.
- Występują także wyrazy bez samodzielnego akcentu (enklityki i proklityki), które tworzą zestroje akcentowe ze słowami obok, np. под окном – czyt. padaknom.

■ RUCHOMOŚĆ AKCENTU

 Akcent odróżnia poszczególne formy wyrazu o jednakowym lub podobnym brzmieniu,¹ np.:

mianownik lp.	dopełniacz lp.	mianownik lm.
лицо́	лица́	ли́ца
мо́ре	мо́ря	моря́
хо́лод	хо́лода	холода
игра́	игры́	и́гры

M. Froelichowa, M. Kwiatkowski, S. Laszewski, *Gramatyka języka rosyjskiego*, Warszawa 1972, s. 7.

• Akcent odróżnia niekiedy postać dokonaną czasownika od niedokonanej,² np.:

czasownik niedokonany	czasownik dokonany
отреза́ть	отре́зать
насыпа́ть	насы́пать

 W niektórych przypadkach akcent wpływa na zmianę znaczenia wyrazów jednobrzmiących,³ np.:

вина́ (wina, np. człowieka) вина (lm.— wina, np. wytrawne) мука́ (maka) мука (męka) доро́ги (drogi) дороги (drogie) **орган** (organy w kościele) о́рган (organ ludzki) замо́к (zamek, kłódka) замок (zamek, pałac) полки (półki) полка́ (pułki – wojsko) кружки (kubki) кружки́ (krążki, kółka) сто́ит (kosztuje) стоит (stoi) **узна́ю** (dowiem się) узнаю (роглаје)

 W wyrazach, w których występuje ë, akcent pada zawsze na tę literę, np. твоë – twajó.

__ SAMOGŁOSKI _____

■ WPŁYW AKCENTU NA WYMOWĘ SAMOGŁOSEK

 Literę o w pozycji nieakcentowanej czyta się jako a lub samogłoskę zbliżoną do a, np.:

молоко – malako, хорошо – haraszo

• Litery **e**, **π** po spółgłosce a także literę **a** po **ч**, **щ** w pozycji nieakcentowanej należy czytać jako samogłoskę, pośrednią pom. **i** a **e**, np.:

тяжёлый – tieżolyj, чародей – ćeradiej, щавель – śiewiel

 Literę и czyta się jako samogłoskę y po literach ж, ш, ц, пр.: жираф – żyraf, широкий – szyrokij

² tamże, s. 7.

tamże, s. 8.

Litery e, ë, ю, я po spółgłoskach czyta się jako samogłoski e, o, u, a (przy czym poprzedzające spółgłoski, oprócz ж, ш, ц, wymawia się jako miękkie), пр.: перец – pieriec, мерить – mierit`, пять – piat`, шёлк – szolk, жёны – żony

Odpowiedniki glosowe rosyjsko-polskie potrzebne w niektórych przypadkach do prawidłowej pisowni nieakcentowanych samogłosek:

- Rosyjskiemu o w języku polskim odpowiada przeważnie o lub ó, np.: пора pora, oca osa; вол wół, гора góra
- Rosyjskiemu e odpowiada polskie e: педагот – pedagog, резерв – rezerwa
- Rosyjskiemu e może odpowiadać w języku polskim o lub a:
 везу wiozę, метла miotla; серый szary, цветы kwiaty
- Rosyjskiemu o na początku wyrazu może odpowiadać polskie je: осень – jesień, одиннадцатый – jedenasty
- Rosyjskiemu я mogą odpowiadać w języku polskim q lub ę:
 вязать wiązać, зять zięć, пятница piątek

Najczęściej spotykane wymiany samogłosek w języku rosyjskim:

- е: ё се́льский сёла, весло́ вёсла, несу́ нёс
- о: а ходить хаживать, просит выпрашивает
- e:o беру сбор, несу носит
- e : день дня, лёд льда (tzw. e ruchome беглое e)
- $\mathbf{o}:$ сон сна, мох мха (tzw. \mathbf{o} ruchome беглое \mathbf{o})⁴.

SPÓŁGŁOSKI

■ RÓŻNICE W WYMOWIE SPÓŁGŁOSEK W JĘZYKU ROSYJSKIM I POLSKIM

Spółgłoski poprzedzające litery **e**, **ë**, **10**, **9**, **1** są zawsze miękkie. Wyjątek stanowią spółgłoski **ж**, **ш**, **ц**, które wymawiamy twardo bez względu na (fonetyczne) otoczenie. Spółgłoski **ч**, **ш** należy wymawiać miękko również wtedy, gdy występują po nich litery **a**, **o**, **y**, gdyż miękkość jest im przypisana na stałe w rosyjskim, np.:

час – ćas, чопорный – ćoparnyj, чума – ćuma; щадить – sz'iidit'

 W języku rosyjskim występuje miękkie p na końcu wyrazu, którego nie ma w języku polskim, np.:

фонарь – fanar', пекарь – piekar'

⁴ tamże, s. 27.

- Miękkie spółgłoski т, д, с, з różnią się w wymowie od polskich ć, dź, ś, ź. Wymawia się je bardziej miękko niż odpowiednie spółgłoski w wyrazach polskich.
- W języku rosyjskim na końcu wyrazu mogą występować miękkie spółgłoski b', f', w', które są oznaczone spółgłoskami w połączeniu z tzw. miękkim znakiem ь: бь, фь, пь, вь, пр.: любовь liubow', прорубь prorub'.
 W języku polskim takie samogłoski nie występują.
- Rosyjska spółgłoska л zawsze jest miękka przed e, ë, и, ю, я, ь, tak jak polska litera l przed i, пр.: линия linija, лён lión, ключ kliuć, лето liéta. Twardą rosyjską spółgłoskę л czyta się pośrednio między polskim l i ł, starając się dotykać czubkiem języka górnych zębów (nie czytać jako u!), пр.: лавка ławka
- Rosyjskie B po spółgłoskach bezdźwięcznych wymawia się jako w, a nie jako f (jak w języku polskim), np.: τΒοή twajá, ΜοςκΒά maskwá
- W końcówkach -ero, -oro literę г czyta się jako spółgłoskę w, np.: доброго – dobrawa, весёлого – wiesiólawa
- Jeżeli w czasowniku cząstka -ся występuje po spółgłoskach -т, -ть, czyta się jako -cca, пр.: учиться ućicca, жениться żenicca

■ SPÓŁGŁOSKI DŹWIĘCZNE I BEZDŹWIĘCZNE

W przypadku wątpliwości, jaką spółgłoskę napisać na końcu wyrazu (dźwięczną czy bezdźwięczną), należy zmienić wyraz tak, aby po wątpliwej spółgłosce występowała samogłoska lub spółgłoski л, м, н, р, пр.:

лес, bo (czego?) леса ale: лез, bo (co robię?) лезу лук, bo (czego?) лука ale: луг, bo (czego?) луга рот, bo (czego?) рта ale: род, bo (czego?) рода

WYBRANE GRUPY SPÓŁGŁOSKOWE

W języku rosyjskim niektóre wyrazy zawierają bezpośrednio obok siebie więcej niż dwie spółgłoski. Tworzą one grupy spółgłoskowe (patrz również s. 67 i 70). Przeważnie w tego typu wyrazach jedna spółgłoska (najczęściej środkowa) zanika. Są to takie połączenia spółgłoskowe, jak: -стн-, -стл-, -здн-,-вств-. W razie watpliwości należy znaleźć wyraz pokrewny:

piszemy	wymawiamy	bo
праздник	pra zn ik	празден
костный (пр. мозг)	ko sn yj	кость
со́ве ст ливый (пр. человек)	sowie sl iwyj	совесть
ненави стн ая (пр. женщина)	nienawi sn aja	ненависть
чувствовать	ćústwawat`	

■ NAJCZĘŚCIEJ SPOTYKANE WYMIANY SPÓŁGŁOSEK

- г:ж дорогой дороже, ля́гу лёг лежа́ть, нога́ ножка, вла́га вла́жный
- з:ж возить вожу возишь, низкий ниже, близок ближе, узок уже
- к: ч рука ручка, крик кричать, сук сучья, восток восточный
- ц: ч лицо личный, птица птичий
- $x : \mathbf{m}$ у́хо у́ \mathbf{m} и, сухо́й су́ \mathbf{m} е, страх стра́ \mathbf{m} ный, пух пу \mathbf{m} и́стый
- с: ш высокий выше, писать пишу, носить ноша, косить кошу
- г:ж:з друг дружный дружеский друзья
- д:ж сидеть сижу сидишь, молодой моложе
- т: ч: щ свет свеча освещение, крутить закручивать
- ст: щ пустить пущу, простой проще
- ск: щ искать ищу
- **б : б**л лю**б**и́ть лю**б**лю́
- в: вл ловить ловлю́
- м: мл кормить кормлю́
- п: пл терпеть терплю́
- ф: фл графить графлю

II SŁOWOTWÓRSTWO

R	П		O	W	V	Δ	١	٨	^	/	D	Δ	7	П
 u	u	u	\sim	, v	v	_		ľ			Ν.	_		u

Język rosyjski jest ciągle uzupełniany i wzbogacany nowymi słowami, zachodzą w nim bardzo dynamiczne procesy słowotwórcze. Nowe określenia pojawiają się w związku z nowymi warunkami życia, rozpowszechnianiem się języka angielskiego czy poszerzaniem się środowiska internautów (osób korzystających z zasobów Internetu, które posługują się specyficznym językiem na czatach, forach czy w e-mailach).

Procesy słowotwórcze w języku rosyjskim polegają na:

- dodawaniu pewnej cząstki wyrazowej, np. сидеть посидеть (przedrostek), книга – книжка (przyrostek), под окном – подоконник (przedrostek i przyrostek), учить – учиться (tzw. postfiks);
- zabraniu jakiejś cząstki wyrazowej, пр. взрывать взрыв;
- zestawianiu całych słów, np. диван-кровать, lub tylko ich rdzeni (patrz s. 15);
- tworzeniu skrótów (abrewiatur);
- przeniesieniu słowa z jednej części mowy do drugiej, np. обедать в столовой (jeść obiad) w kuchni /rzeczownik/, a: столовая посуда kuchenne /przymiotnik/ naczynia.

Przez dodawanie różnych przedrostków i przyrostków do poszczególnych części mowy tworzymy wyrazy o nowym znaczeniu lub o nowym odcieniu znaczeniowym.⁵

■ PRZEDROSTKI (PREFIKSY)

Za pomocą przedrostków tworzy się:

- czasowniki написать, переписать, записать, списать, исписать, выписать, расписать, подписать, дописать, прописать
- rzeczowniki разговор, приговор, договор, выговор, заговор

W języku rosyjskim istnieje wiele przedrostków o tym samym brzmieniu i znaczeniu, co w języku polskim, np.: выходить – wychodzić, принести – przynieść, нарисовать – narysować, объехать – objechać itp.

Polskim przedrostkom -*od*, -*z* w języku rosyjskim odpowiadają -**о**т, -**c**: np.: **о**трубить – *odrąbać*, **о**тлить – *odlać* itp.;

-

⁵ tamże, s. 25.

lub -из, пр.: съесть – zjeść, свернуть – zwinąć, измерить – zmierzyć, измениться – zmienić sie itp.; jednak nie zawsze występuje tu zgodność w znaczeniu, пр.: издать – wydać.

■ PRZYROSTKI (SUFIKSY)

rzeczowniki osobowe					
-чик, -щик, -ик, -ник, -ец, -ист, -ач, -ич, -тель	rodzaj męski	лётчик, уборщик, поклонник, петербуржец, машинист, силач, москвич, руководитель			
-к-, -ца	rodzaj żeński	москвичка, рыбачка, продавщица, учительница, мастерица			

rzeczowniki przedmiotowe					
-ник, -ница,		багажник, сахарница,			
-лка,		косилка, зажигалка			
-тель,		истребитель, растворитель,			
		выключа тель			
	rzeczowniki zdrobniałe				
-к-,	rodzaj żeński	картинка, клубничка, травка,			
		книжка			
-ик	rodzaj męski	носик, столик, бантик			

przymiotniki od rzeczowników		
-ов, -ин, -овск-, -ск-	де́д-ов, ма́м-ин, отц-овск-ий, ма́й-ск-ий	

czasowniki od rzeczowników				
-а-, -и-, -е-, -ева-	обе́д-а-ть, сор-и-ть, камен-е-ть, врач-ева-ть			

stopień wyższy i najwyższy przymiotników		
-ée-, -ейш-, -айш	бе́дный – бедн е́е – бедн е́йш ий, кра́ткий – кратч а́йш ий, си́льный – сильн е́е – сильн е́йш ий	

czasowniki dokonane od niedokonanych			
-ну-	зевать – зевнуть, свистеть – свитнуть, качать – качнуть		

czasowniki niedokonane od dokonanych		
-ива-, -ыва-	повернуть – повора́чивать, списать – списывать	

czasowniki zwrotne od niezwrotnych		
-ся, -сь	мыть – мыть ся , одевать – одевать ся , бояться – бою сь	

ANALIZA SŁOWOTWÓRCZA WYRAZU

Wyrazy języka rosyjskiego można zanalizować słowotwórczo. Wyróżniamy wyrazy podzielne, które mają podstawę słowotwórczą (nazywaną też *pniem* lub *tematem*) i formant (np. przedrostek lub przyrostek), oraz wyrazy niepodzielne (tylko temat słowotwórczy).

wyraz	temat (основа)	formant
радость	рад-	-ость (sufiks)
написать	-пис(ать)	на- (prefiks)
сделать	-дел(ать)	c- (prefiks)
сердиться	серд(ить)-	-ся (tzw. postfiks)
что-либо	что-	-либо (tzw. postfiks)
подоконник	под окн(ом)	-ник (sufiks)

- W skład podstawy słowotwórczej nie wchodzą końcówki fleksyjne wyrazu podstawowego ani zakończenia bezokolicznika z towarzyszącymi im samogłoskami, np. пис(ать).
- Między wyrazem podstawowym a pochodnym (derywatem) często zachodzą różne oboczności głoskowe, np. свет – свеч(а) друг – дружный.

_ WYRAZY ZŁOŻONE

Są to wyrazy składające się z dwóch lub więcej rdzeni. Rdzenie połączone są przeważnie za pomocą samogłosek \mathbf{o} (po temacie zakończonym na twardą spółgłoskę) lub \mathbf{e} (po temacie zakończonym na miękką spółgłoskę). W niektórych wyrazach złożonych samogłoski łączące nie występują. Niżej wymienione wyrazy piszemy łącznie.

0	e	_
, вод о лаз	земл е делец	многолю́дный
вин о дел	пылесос	чревовещать
пар о хо́д	мореплаватель	полуживой
травоядное	земл е трясение	вышеупомянутый
сенокос	цел е направленный	трёхэта́жный
лед о ко́л	мендал е видный	полчаса́
труб о прово́д	знаменосец	пятибо́рье
сельскохозяйственный	кож е е́д	семяно́жка
рук о води́ть	птиц е лов	времяисчисление
правобере́жный	кровеносный	авиачасть

■ WYRAZY-SKRÓTY:

вуз (высшее учебное заведение) – uczelnia wyższa;

Евросою́з (Европе́йский сою́з) – Unia Europejska;

жилконтора (жилищная контора) – spółdzielnia mieszkaniowa;

загс (отдел записи актов гражданского состояния) – Urząd Stanu Cywilnego;

МИД (Министерство Внутренних Дел) – *Ministerstwo Spraw Wewnętrznych*;

НИИ (научно-исследовательский институт) – zakład naukowo-badawczy;

НЛО (неопознанный летающий объект) – *UFO*;

ООН (Организация Объединённых Наций) – ONZ;

ПТУ (профессионально-техническое училище) – szkoła zawodowa;

СПИД (синдром приобретённого иммунодефицита) – *AIDS*;

США (Соединённые Штаты Америки) – *USA*;